

Tineretea care ne trebuie...

O frumoasă asociație s-a ridicat să cucerească studențimea română unită. O frumoasă asociație s-a ridicat să câștige, pas cu pas, calea spre victorie.

„ASTRU” nu e o improvizație timidă, e o asociație conștientă de suflete care au pornit cu încredere spre o practică religioasă activă, spre o viață creștină înaltă.

Și ce vrea ea?... Și ce vrem noi prin ea?... Să urmăm imperioasa poruncă a vremii zbuciumate de azi.

Azi, mai mult ca oricând, străbate strigătul dominatori: numai un tineret creștin și de caracter va putea reface ce s-a pierdut.

Porunca timpului de azi e una și hotărâtoare: sau un drum sau altul, dar niciodată calea de mijloc. Iar pentru noi, aștriiști, această poruncă sună: „sau drumul virtuții și al caracterului, sau patima oarbă, păcatul. Lumea morală nu cunoaște compromisuri nu cunoaște impacare.”

Pentru noi tinerii, două alternative sunt: să îmbrăcăm ca stemă virtutea, să realizăm caracterul, sau să cedăm fărădelegii, prăbușirii.

Un ideal ne trebuie și vrem să-l știm alege, să-l știm fixa. Și ce ideal mai frumos e demn de un tânăr, dacă nu Binele și Adevărul, aceste nestemate rare, aceste bunuri superioare și nepătate? Cine nu e atras în sufletul său de frumusețea Binelui și Adevărului? Cine nu se înalță la ideea de-a fi statornic în slujba lor? Cine nu simte că inima, în bătaia ei ritmică și caldă, însetează de ardoare după pacea pe care doar Adevărul o poate statornicii în suflet? Da! ... o știe și o simte o lume întreagă, dar un zid de nehotărâre împiedică, asemenea unui baraj, traducerea acestor idealuri în practica vieții.

Noi, aștriiști, vrem să bătătorim calea morală, calea cinstei. Noi, suntem chemați să dăm societății de mâine o bază, o civilizație CREȘTINĂ, nu teoretică, ci reală, în mod temeinic pregătită. De-aceea noi vrem să știm trăi. Vrem să știm condensa o viață într-un an. Vrem ca o clipită să nu fie prea puțină pentru a o întrebuița, ci prea multă pentru a o pierde.

Nu pornim cu pas nesigur, lănced, șovăielnic, spre ținta pe care ne-am ales-o. Mergem cu capul sus. Voim să înaintăm cu eroism.

Tinerețea nu ne e dată pentru a o pierde în risipire, ne e dată pentru a o exploata. Ne e dată pentru a-i stroarce usufructul muncii, nu al plăcerii. Ne e dată pentru a o pune temelie solidă, zid de nepătruns, trecut eroic de necontestat maturității viitoare.

Ești maine, ce ești azi. Ești azi ce am fost și ieri. Grijește deci!

Vreau să fiu maine un om? Azi să fiu muncitor, azi să acumulez energie pentru întreprinderea de mâine, care e viața ce mă așteaptă și în care de abia am pătruns.

Întreprinderile grele niciodată nu vor putea fi duse la izbândă numai cu o lovitură decisivă.

Tinerețe, tu ții în tine această potență a loviturii decisive, tu ții în tine acumulată tăria, intensitatea și efortul.

Noi vrem să ți le smulgem, noi vrem să facem din ele anul de biruință, căci noi am intrat în lume cu o dorință nesfârșită, cu o sete arzătoare, cu un dor de izbândă victorioasă. Noi vrem să ne știm învinge pe noi înșine.

Azi ne trebuie un tineret care să fie încadrarea virtuții, care să poată realiza până și imposibilul, care să știe VOI.

Aceștia voim să fim prin ASTRU și aceasta să ne fie deviza: **PRIN CREDINȚĂ LA BIRUINȚĂ ȘI ȘTIINȚĂ!**

Iuliu Maior

Buletinul ASTRULUI
Nr. 3 și 4
15 și 22 decembrie 1943
Text cules de Codruța Fernea